

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΑΜΑΡΓΙΑΝΑΚΗΣ
(1938-2003)

Στις 17 Ιουλίου του 2003 ο καθηγητής Γιώργος Αμαργιανάκης έφυγε από τούτη τη ζωή. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Μαρούσι το απόγευμα της 18 Ιουλίου. Από την πλευρά του Κέντρου Ερεύνης της Ελληνικής Λαογραφίας τον εκλιπόντα αποχαιρέτησε, λόγω απουσίας μου από την Αθήνα, η ερευνήτρια Μιράντα Τερζοπούλου.

Ο Γιώργος Στ. Αμαργιανάκης γεννήθηκε το 1938 στην Ανατολή Ιεράπετρας

Κρήτης. Ήταν πτυχιούχος της Θεολογικής και της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Υπήρξε Συντάκτης-Μουσικός στο Κέντρο Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών (1969-1983). Ως υπότροφος του ΙΚΥ συνέχισε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης, του οποίου και αναγορεύτηκε διδάκτωρ το 1977 με πρωτότυπη διατριβή, γραμμένη στα αγγλικά, με θέμα τη μουσικολογική ανάλυση 56 σταχρών ιδιόμελων του μηνός Σεπτεμβρίου σε ήχους Δεύτερο, Πλάγιο του Δεύτερου και Νενανώ από το χειρόγραφο Σινά 1230 του 1365 μ.Χ., με επιβλέποντα καθηγητή τον κορυφαίο καθηγητή της Βυζαντινής μουσικής σημειογραφίας J. Raasted.

Το 1983 εξελέξη αναπληρωτής καθηγητής της Εθνομουσικολογίας στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης και έτσι υπήρξε ο πρώτος καθηγητής Μουσικολογίας σε ελληνικό πανεπιστήμιο. Έθεσε, σε σημαντικό βαθμό, τις βάσεις των εθνομουσικολογικών σπουδών στην Ελλάδα. Ύστερα από μια ευδόκιμη υπηρεσία στο Πανεπιστήμιο Κρήτης μετακλήθηκε το 1992 στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και ανέλαβε την οργάνωση του νεοσυσταθέντος Τμήματος Μουσικών Σπουδών, του οποίου και εξελέγη πρώτος Πρόεδρος.

Το επιστημονικό έργο του αείμνηστου καθηγητή Γ. Αμαργιανάκη είναι πλούσιο και πολυσχιδές. Το έργο του *Συμβολή εις την μελέτην της δημόδους Κρητικής μουσικής*, Ηράκλειο 1967, άνοιξε νέους δρόμους στην έρευνα. Ανάμεσα στα θέματα που τον απασχόλησαν και έδωσε πρωτότυπες ερμηνείες είναι: Η ινδική μουσική και οι σχέσεις της με την ελληνική, Ειδικές παρατηρήσεις στη μουσική των ριζίτικων τραγουδιών της Κρήτης, Επιδράσεις από τη βυζαντινή στην ελληνική δημοτική μουσική, Τα μοτάβα της οργανικής κρητικής μουσικής και ιδίως: Ο

τονισμός της βυζαντινής μουσικής και η μορφολογία του δημοτικού τραγουδιού. Το 2002 συγκέντρωσε 29 μελετήματά του στον τόμο: *Εθνομουσικολογικά και βυζαντινομουσικολογικά*, ένα έργο που επιβεβαιώνει το εύρος των επιστημονικών του ενδιαφερόντων και την πρωτοτυπία της σκέψης του.

Στα πλαίσια των εργασιών του Μουσικού Τμήματος του Κέντρου Λαογραφίας ετοιμάζεται ο τόμος με νησιωτικά άσματα απ' όλο τον ελληνικό χώρο, του οποίου τη σύνταξη είχε προτείνει ως ερευνητής - μουσικολόγος ο Γιώργος Αμαργιανάκης. Ο τόμος, αφιερωμένος πλέον στη μνήμη του, θα αποτελείται από μουσικές καταγραφές των Σπ. Περιστέρη, Γ. Αμαργιανάκη, Στ. Καρακάση και Σωτ. Τσιάνη και από τα κείμενα των τραγουδιών. Τα μουσικά κείμενα μεταγράφονται σε ηλεκτρονική μορφή με τη βοήθεια ειδικού προγράμματος.

Οι συνάδελφοί του στο Κέντρο Λαογραφίας θα τον θυμόμαστε πάντοτε για τον ήρεμο και σοβαρό χαρακτήρα του, την αφοσίωσή του στην έρευνα και μελέτη της ελληνικής μουσικής παράδοσης και το αδαμάντινο ήθος του.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ-ΚΑΜΗΛΑΚΗ

